

4010

פ ר ו ש ו ק ד ל מ"ס '33/ד'
מישיבת ועדת הכלכלה שהתקיימה ביום ג',
יז' בסיון תשי"ט - 23.6.59 שעה 1900

נרכח:

- ב. אבניאל - היו"ר
- א. תלמי
- י. אסא
- מ. אונא
- ע. דגני
- מ. אולמרט
- ש. שורש
- ע. איכילוב
- ש. פרלשטיין
- ב. אזניה
- פ. פלקסר

מוזמנים:

- מר גלס - היועץ המשפטי
- מר גבעוני { משרד האוצר
- מר דר-זיו

סדר-היום:

חוק בדבר הפעלת רכב מנועי בבנזין.

ב. אבניאל:

אני פותח את הישיבה.

ב. אבניאל: הישיבה האחרונה גמרנו את שאלת העונשין
ביום 12. חבר הכנסת אונא ופרלשטיין מתנגדים בכלל למאסר.
הנקודה השניה היתה אם להוסיף את המלים "ביודעין ובלא יודעין".
חברת הכנסת תלמי הציע להוסיף רק את המלה "ביודעין".

מר גלס:

ברצוני להבין דבר אחד והוא, האם
הבקשה של הוספת המלה "ביודעין" מתיחסת
בעבירה כולה או רק על אותו החלק של העבירה שנעשתה "על ידי אחרים"?
ב. אבניאל: הוספת המלה "ביודעין" לא תשנה את
החוק.

מ. אונא:
אם אדם ניגש לתחנת בנויין וקנה דלק שהיה מעורב, הוא אינו צריך להיות אחראי ולדעת שהדלק היה מעורב.

מר גלס:
אין להביא לדין אדם שלא היתה לו כוונה פושעת. כוונה פושעת כוללת הרגש של לא-איכפתיות, ואדם עושה זאת מבלי לשים-לב ומבלי להתחשב בכלל שהוא עובר על החוק.

היו"ר ב. אבניאל:
האם ברצונך להוסיף שיש להביא אדם לדין רק באם היתה לו כוונה פושעת?

מר גלס:
אם נאמר ביודעין, אז הרגש של אי-איכפתיות נופל. היות ומדובר בעבירות אדמיניסטרטיביות, יש צורך להרכיב זאת על שני החלקים, אחרת יהיו קשיים גדולים בהוכחות על עבירות.

באם לא תתקבל ההצעה בדבר הוספת המלה ביודעין, נוכל לוותר כי במקרה זה חל החוק הפלילי הכללי.

היו"ר ב. אבניאל:
האם אתה בדעה שאין צורך בהוספת המלה ביודעין?

מר גלס:
הצעת הממשלה היא שתהיה אחריות שלוחית, שכן המעביד יהיה אחראי למעשה עובדו וזו כוונת הדברים "על-ידי אחרים". מה שנוגע לבצוע על ידי האדם עצמו, אני אומר שהצעת הממשלה היא שאדם שעשה מעשה מתוך אי-איכפתיות יתפש.

היו"ר ב. אבניאל:
אני מציע להוסיף את המלה ב"יודעין", כיוון שהדוגמא של חבר הכנסת אונא היא חותכת. אני נוהג במכוונתי וניגשתי לתחנת דלק ונתנו לי דלק מעורב, האם עברתי בכך עבירה, מה אני אשם?

א. תלמי:
יש שתי אפשרויות להבין את המשפט "על-ידי אחרים". אני הבינתי שמישהו הטעה אותי ולכן אינני אשם ואילו הממשלה מתכוונת שמישהו ביודעין שלח אדם אחר, והשולח הוא צריך להיות אחראי ולזה אני מסכימה. אולם האדם שנשלח אינו אחראי וזאת לא כתוב בסעיף.

ע. איכילוב:
אני מציע שסעיף 12 יחולק לשניים: "מי שעבר בעצמו על החוק, וחלק שוי"ל-ידי אחרים". זוהי הבחנה מוחלטת בין מי שעבר עבירה ובין יוראות של משהו.

ב. אונג'ה:
אם אנו מוחקים את המלים "על ידי אחרים", אז התביעה צריכה להוכיח את טוענים בוועדה שיש להגן על אדם שעבר עבירה מתוך שמישהו אחר הכשיל אותו, כזה אני מקבל את הארגומנטציה של מר גלס שבכל מקרה פלילי, כל עבירה שנעברה על-ידי אדם שהוא בכלל לא יכול היה לדעת עליה זו לא עבירה, אלא שמתרחשת עבירה ויש לו הגנה טובה. אני חושב שאנו מסבכים את עצמנו וכותבים בין בעצמו ובין על-ידי אחרים.

מר גבעוני:

יש לנו ענין לפחות עם שלושה גורמים ובעיתנו היא כיצד לאפשר לביהמ"ש לקבוע מי אחראי. אם כן ישנה משאבת הדלק, בעל המכונית ולרוב נהג שכיר. התברר לכל הדעות שבהרבה מקרים היה נפט בתוך הדלק. ביהמ"ש לא יוכל לדעת מי האחראי, כי הנהג יטיל את האשמה על בעל המשאבה ובעל המשאבה על הרכב. הכוונה היא לאפשר לביהמ"ש לקבוע מיהו האחראי.

אני מציע שישאר הסעיף כפי שהוא ובסוף להוסיף פסקה האומרת: "ובלבד אם הוכיח כי העבירה בוצעה שלא בידיעתו". אני חושב שכל הטענות תיפסקנה עם הוספה זו.

י. אסא:

אני מזדהה כמעט עם הצעת מר גבעוני ואומר: "מי שעבר על הוראה מהוראות חוק זה בעצמו או על-ידי אחרים, למעט אדם שלא ביודעין".

ע. איכילוב:

הנוסח שאני מציע הוא: "מי שעבר על הוראה מהוראות חוק זה דינו כפי שנקבע".

א. תלמי:

כאשר כתוב מי שעבר בין בעצמו ובין על-ידי עושה דברו, צפוי לו מאסר, כלומר צפוי מאסר לא לעושה דברו, אלא למי שעבר את העבירה. בשני המקרים מי שעבר על החוק צפוי לו מאסר של שנה. לכן אני חושבת שאפשר לקבל את התיקון שאני מציעה והוא: "מי שעבר בין בעצמו ובין על-ידי עושה דברו צפוי לו מאסר".

ש. פרלשטיין:

אני מתנגד להצעת חבר הכנסת איכילוב ומקבל בינתיים את התיקון של חברת הכנסת תלמי.

מר גלס:

אני גם כן מקבל את הצעת חברת הכנסת תלמי.

מר גבעוני:

הבעיה היא עומס ההוכחה. אנו מוכנים להבטיח על-ידי הוראה בחוק, שלא יורשע אדם שלא ידע על העבירה, אבל שעומס ההוכחה שלא ידע תהיה עליו, אם יצטרכו להוכיח שהוא לא ידע על כך, הענין הזה לדעתנו אינו בר-ביצוע.

היו"ר ב. אבניאל:

אני מעמיד להצבעה את הצעת חבר הכנסת אסא והיא: "מי שעבר על-ידי אחרים, למעט אדם שעבר ביודעין".

הצעת חבר הכנסת אסא - נ ת ס ב לה

הסתייגות לחבר הכנסת איכילוב.

סעיף 13:

מ. אולמרט:
אני מציע למחוק בכלל את סעיף 13.
כבר שנים משתולל רצח בדרכים
ואין עונש כל כך חמור כפי שמראה סעיף 13. אם מכרו בנזין בנפט
אין שום יחס בין פשע לבין עונש. בסעיף 12 מדובר כבר על עונש
ואין זה מתקבל על הדעת.

מ. ארנא:
אני לא לגמרי מרחיק לכת כחבר
הכנסת אולמרט, אף על פי שאני
חושב שזה אבסורד כפי שזה מנוסח בסעיף זה, אלא שאני יכול לתאר לעצמי
שתחנת בנזין פועלת בצורה סדירה ומתברר שהיא עברה עבירה, במקרה זה
יכול ביהמ"ש לצוות לסגור לתקופה מסויימת את המפעל.

א. תלמי:
אם מצאו אצל מישהו פח נפט, אז
הוא יכול להיות מבוטל לזמן בלתי
מוגבל ומכוניתו תחולט, זאת אומרת שהמכונית נלקחת ממנו וממשפחתו
שאותה הוא מפרנס משום שהאוצר יפסיד סכום מסויים של כסף?

ברצוני שיענו לי על שאלה:
האם אפשר לקחת מאדם את מכוניתו שעליה פרנסתו ופרנסת משפחתו?
היכן חוש הפרופורציה והצדק? אולי תחשבו באופן אובייקטיבי כיצד אפשר
להגיע למסקנה כזו של לקיחת מכונית מאדם? הרי החלטנו כבר על מאסר.

מר גבעוני:
אני אנסה להשיב על השאלה שנתעוררה
כאן. אשר לתעבורה בדרכים אין
אנו יכולים לומר יותר מזה שזה חוק של הכנסת, ואם סבורה הכנסת
שישנם פגמים ושאינן מספיקים להביא את העבריינים לדין ולהרשיע אותם,
תפקידי לתקן זאת. אני יכול לתאר לעצמי שישינם הרבה חוקים שמאיזה
סיבות הם נמשכים, וזה לא כל כך פשוט לשנות חוקים.

אנסה להסביר מדוע אנו סבורים שלשם
בצוע חוק זה דרושים לנו כל האמצעים כפי שהם מוסברים בסעיף 13.
היות וכמה פעמים נשמעה נימת מה שאנו באים להבטיח כאן ענין של מה בכך
וחברת הכנסת תלמי דברה בישיבה הקודמת על כמה שיפוט נפט. הגביות
של האוצר בבנזין מסתכמות ב-50 מיליון ל"י לשנה. כאשר הותקנו
התקנות של שעת חירום היתה זו הופעה המונית שהתרחבה בצורה מאד מאד
מהירה ורחבה, לא רק משום שזה היה כדאי, אלא ברגע שחלק מן הנהגים
התחילו להשתמש בנפט, אז שאר הנהגים בין שרצו בכך ובין אם לאו, היו
נאלצים להשתמש בנפט על-מנת לעמוד בהתחרות.

אני סבור ש-50 מיליון ל"י בתקציב
המדינה אינו ענין של מה בכך. אני חושב שכולכם יודעים זאת שהעונשים
המדיניים פיסקליים הם עונשים חמורים בכל מקום בעולם. על הברחה
של מוטורים עונשים, אם כי זה ענין של מה בכך, זה העורך של המדינה
הוא המוטור. אנו היינו סבורים שיש להכניס בחוק הוראות מרתיעות
שלא יתנה צורך להשתמש בהן. במשך שנה וחצי הצלחנו לפתור את בעיית
המוטורים בנפט והשימוש בנפט הופסק. לא נגרמה כל חבלה באיזה שהוא
סוג, לא היו הוראות על הוצאת חשבון אבל היתה השפעה מרתיעה.

אם ניטול מחוק זה אלמנט של
הרתעה, יהיה זה נזק גם לאוצר וגם לציבור שבצדק אתם דואגים לו.

אני רואה שאנו לא נגמור היום את החוק, לכן אני מציע לקיים

היו"ר ב. אבניאל:

מחר ישיבה נוספת.

ברצוני להציע הצעה מרחיקה לכת ואני קצת מהסס. אנו נמצאים

ש. שורש:

במירוך עם הזמן, החוק חשוב ואם אנו רוצים לסיימו, לא נוכל להסתפק בישיבה אחת. לוא היינו יושבים ומדיינים בכל פרט ופרט, הייתי מפריד בין תקנות בניזין והייתי מאריך את התקנות לשעת חרום לעוד חצי שנה.

חצי שנה לא תספיק לך.

ש. פרלשטיין:

יספיק לי עד הראשון בינואר ואם לא הכנסת הרביעית תדון על כך.

ש. שורש:

אני מוכן לתמוך בכך, בתנאי מפורש שאוכל לומר במליאה שהחוק

היו"ר ב. אבניאל:

נראה בעינינו טעון דיון הרכה יותר מקיף,

אינני מסכים להודעות כאלה.

ב. אזניה:

אם כן נקבע את הישיבה ביום ב' הבא בשעה 1800.

היו"ר ב. אבניאל:

אני מודה שהניסוח כפי שהוא מנוסח בסעיף זה, נראה לי חמור מאד,

ע. דגני:

ונדמה לי שצריך לשנותו. ענין שלילת הרשיון נראה בעיני אפילו יותר חמור ואולי גם יותר סימפטי מאשר מאסר, אילו זה היה בא בסעיף הקודם.

אני מציע שנקבל את ההצעה של

סעיף קטן (3) ואני מציע נוסח: "יצא אדם שחוייב כדין על עבירה כאמור בסעיף 12, בעל מפעל דלק, רשאי ביהמ"ש לסגור את המפעל".

אני בדרך כלל מתנגד לעונש

ש. פרלשטיין:

נוסף. סעיף 12 לפי הצעתכם

אומר: שלושה חודשים מאסר או 5 אלף ל"י, לא יכול להיות שאחרי שהיהמ"ש הטיל עליו עונש, תיפתח פתאום פרשה לגמרי חדשה. אני אומר: לא יתכן.

לעצם הענין אתם אומרים לקחת

את רשיונו של האדם לצמיתות. נניח שנהג זה גוזל מהאוצר, אז בגלל זה נשלול ממנו לגמרי את הרשיון וניקח ממנו את סכוניתו? הסכונית עולה 12 אלף ל"י, לא רק שאתם לוקחים ממנו את פרנסתו, אלא מטילים עליו קנס של 12 אלף ל"י הסכום שעולה לו הסכונית.

אינני מוכן להסכים לגבי תחנת הדלק.

אם זאת עבירה בפעם הראשונה, יש רק פסק-דין של ביה"ד והוא קובע קנס.

אם זאת עבירה חוזרת, ביה"ד יכול להטיל עליו גם סגירת המפעל.

אני מציע למחוק את סעיף קטן (1) ו-(2) ואת פסקה (3) לקבל לפי נוסח דברי.

ע. איכילוב:
אני יודע שהיו כמה מקרים שהגיעו לבי"ד שנהג שיש לו מיכלים הוא עובד בהובלת דלק, התברר שהנהגים האלה עשו קומבינציה כזו שבשעת הטענת הדלק בחיפה מילאו את כל המיכל, ובזמן הפירוק חלק מהדלק נשאר במיכל נפרד והאנשים נתפשו. אני מדבר על מקרה שלא מעלו במכס, אלא היתה פשוט גניבה. וישנם גם מקרים שבהם מכניסים בתוך מיכלית מלאה שליש נפט ובעל תחנת הדלק אינו יודע על כך.

ביחס למחיקת סעיף קטן (1) ו-(2) אני מסכים:

ב. אזניה:
אני רוצה לשאול שאלת תם והיא: מדוע אנו מסתערים על אותם הסעיפים הקיימים במדינת-ישראל כבר 11 שנה?

היו"ר ב. אבניאל:
אנו סבורים שהעומס של חוק זה הוא יותר מדי כבד על כתפיהם אתה וכתפי אני. בחוקים אחרים...

ב. אזניה:
בתקנות שעת חירום קיימים כל אותם הסעיפים.

ס. אונא:
בסוף שנת 1957 היו כל התקנות ולא לפני זה כפי שאתה אומר חבר הכנסת אזניה.

מר גלס:
אני מציע שנוריד את ההצעה בקשר: "לתקופה שלא תעלה על שנה אחת".

אני סבור שיש צורך לבדוק במציאות כיצד יפעל חוק זה, כאשר המכסימום יהיה שנה אחת. אינני יכול להתעלם מזה שארבע שנים קיים מצב כזה ואיש לא נבהל. אם אני מוחק את הצמידות ומגביל את ביהמ"ש בשנה אחת זה דבר שקשה לעשות.

ס. אונא:
אינני מקבל את הצעת חבר הכנסת דגני, אקדתי מקודם שיכול להיות מקרה של סוג חמור של עבירות וכן עבירה חוזרת ואז אפשר לקבל את סעיף (3) כפי שכבר הצעתי.

היו"ר:
אינני מבין מה העניין שאנו רוצים להגן על זה שפרנסתו בהכרח. תם דהג נתפש פעם-ופעמיים אין אנו מריכזים להגן עליו והוא צריך להגן על עונשו.

היו"ר ב. אבניאל:
נהג שעבר על עבירה פעם-ופעמיים יקבל שלושה חודשים מאסר וקנס של 5 אלף ל"י, הוא יכול גם לקבל את שני הדברים יחד וזה מה שרוצה לומר "או". אם נהג חוזר על עבירתו אפילו שלוש פעמים, הוא יקבל את שני העונשים ולפי דעתי זה מספיק בהחלט.

ב. אזניה: היו"ר ב. אבניאל, אתה יודע איך כותבים מאסר של שלושה חודשים, זה ברור שלא יתנו לו מאסר של יותר משבוע.

אני מסכים שבסעיף קטן (1) יוחרם הרשיון לתקופה מוגבלת עד שנה, ושסעיף קטן (2) ימחק, אולם לסעיף קטן (3) אינני מסכים.

ע. איכילוב: רציתי לומר לחבר הכנסת אזניה שהוא גם חבר ועדת החוקה, חוק ומשפט שגם העונשים בחוק הפלילי מחולקים לפי דרגות של משנה אחת עד חמש-עשרה שנה. יש בכל זאת הבדלים בין חטא, עוון ופשע. במקרה הנדון לא מדברים על חברת הדלק בחיפה המוכרת מליונים של גלונים. פה מדובר על נהג בגבול העבירות הפליליות הקיימות ועבירה זו עוברת להיות עבירה פלילית של מכס, בלוי וכן הלאה.

המדובר הוא בגניבה בקמעונאות ולא בסיטונאות, אתם תפשתם את האדם המסכן ולא את זה המרוויח מליונים.

היו"ר ב. אבניאל: ישנה נוסחה מרחיקת לכת של חבר הכנסת דגני ופרלשטיין תומך בה והיא למחוק את סעיף קטן (1) ו-(2). לגבי סעיף קטן (3) מציע חבר הכנסת פרלשטיין לכתוב: "המפעל של הנאשם שעל ידו נעברה העבירה חוזרת יסגר לתקופה שקבע ביהמ"ש".

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת פרלשטיין - נ ת ק ב ל ה

הסתייגות לחבר הכנסת איכילוב, אזניה ומר גלס

סעיף 14:

ב. אזניה: בסעיף זה אני מציע למחוק את המלים "חבר מנהלה" ואסביר מדוע. כוונתי היא על מצרכים ושרותים לימדו אותי חברים מכל הסיעות, שעניין זה מנהלה עלול להיות דבר מאוד מאוד קשה ממשי למפעל. ה"מ"ש יכתוב "מנהל פעיל".

איכילוב: לפי דעתי יש לחלק את סעיף 14 לשני חלקים: ישובים שהם תאגידיים ולגבי תאגידיים שהם מפעלים. אתן דוגמא: אני מבחין בין שני הנאשמים, אם אני לוקח חבר ב"אשד" וחבר ב"עין חרוד". אם בעל מכונית או שרקטור או מיכל ב"עין חרוד" עבר עבירה יש לנהוג כלפיו כפי שנוהגים לגבי אדם פרטי ולא להאשים את המזכירות או המנהל. כל אחד אחראי בעד עצמו.

חבר הכנסת איכילוב, במה שאתה
מציג אתה עושה את האבחנה.

ש. שורש:

ע. איכילוב:
אני אומר שלגבי קואופרטיבים
של "אשד" הנהג אינו יכול להיות
אחראי. נעברה עבירה המנהל יהיה אחראי. לעומת זאת אזרח שבמקרה
גרר עבירה בישוב שהוא תלמיד, דינו ככל אזרח אחר. אינני רוצה שצורת
הישוב תהווה הגנה לאזרח.

מ. אולמרט:
אי-אפשר לשחרר נהג "אשד" מהאחריות,
כי יכול להיות מקרה שפוש מאד,
והיו מקרים ש"אשד" עצמה עשתה חקירה פנימית כי הוציאו בניזין והכניסו
נפט. אדם שעבר עבירה הוא צריך להוכיח שאינו אשם בשעה שהוא נוהג
במכוניתו.

אני אבקש ניסוח לדברי: אדם
שעבר עבירה באופן ישיר, אינו פטור, אלא אם הוכיח שאינו אשם. אדם
מתאגיד האחראי במישרין הוא יתן את הדין.

מ. אונא:
אני חושב שבמקרים כאלה, השאלה
צריכה להיות מי נהנה מזה הנהג
או החברה שבה הוא עובד. אם אדם לפי מעמדו בחברה חייב להשגיח
ולטפל בעניינים, יש לפרש בדיוק באיזה מידה הוא אחראי באותו גוף,
ישנם הרבה מקרים שהוא אינו יכול להוכיח איזה מין עבירה זו, ולא
רק שהוא לא ביצע את העבירה, אלא שהיא נעשתה שלא בידיעתו.

ש. שורש:
לא נראית לי הצעתו של חבר הכנסת
איכילוב. יש קואופרטיב ותאגיד.
לא צריכה להיות שום הבדלה. יש מי שעובר את העבירה ונראה לי
שענין זה צריך להיות בדרגות שונות. הנהלה של משק או קואופרטיב
נותנת את ההוראה ואדם מסויים מבצע אותה. ישנם מקרים שהנהג עובר
עבירה ואינו יודע עליה ויש מקרה שנהג עובר עבירה בידיעתו והמשק
אינו יודע על כך.

מר גלס:
אם בהוראה הזו כדי לשחרר את
העבריינין הישיר מאחריות, היא
מוסיפה אחריות וגם נותנת את האפשרות לשיחרור במדה והאדם יוכיח
שהוא לא ידע ונקט בכל האמצעים הסבירים.

אני מוכן לומר במקום "והוא נקט
בכל האמצעים הסבירים", "או נקט בכל האמצעים הסבירים" וזה חוזר בכל
ההוראות כפי שהן מופיעות בשני תריסרים של חוקים של מס הכנסה.

היו"ר ב. אבניאל:
אנו כולנו מסכימים שיהיה כתוב:
"או נקט", להוציא את המלה
"שנחזה" ו-"חבר מינהלה". נשאר שנוי במחלוקת, לצערי רק לגבי נציגי
הממשלה ולא חברי הוועדה. הדבר בא לידי בשוי בהתחלת דבריו של
חבר הכנסת אולמרט ובסיכום של חבר הכנסת שורש. אני מוכן לקבל את
הנוסחה של חבר הכנסת שורש.

ע. איכילוב:
ברצוני לשאול את המשפטנים אם
המושג של מפעל הוא רק כשאתה
לוקח חלק ב"עין חרוד" היא מפעל או

המונח מפעל אינו מופיע בסעיף 14.

תחנת הדלק של "דן" או של "עין חרוד"
סיפקה ביודעין דלק מהול בבניזין,

היו"ר ב. אבניאל:
אפשר לסגור את התחנה או לא?

מר גלס:
אין זה נוגע לסעיף 14, אלא אם גם העבירה בוצעה על-ידי התאגיד, אם קיימים הנתונים שאמנם נעברה עבירה, אפשר להביא לדין את "דן" בע"מ ואת "עין חרוד" בע"מ.

היו"ר ב. אבניאל:
נשאר לנו רק להחליט בסעיף 14, במקום שותף יהיה כתוב מנהל פעיל ויש לנו להצביע על כך, שאם האדם צריך להוכיח שהעבירה נעברה, או שצריך להוכיח שהעבירה נעשתה בידיעתו וזו הצעתו של חבר הכנסת אונא.

ע. איכילוב:
אני תומך בהצעת חבר הכנסת אונא, שחובת ההוכחה היא על המאשימים ולא על הנאשם, אני אומר את התוספת הזאת צריך לגבי עבירה חוזרת של אדם.

היו"ר ב. אבניאל:
אנו מוכנים לקבל את הנוסח פה אחד, לא על הנאשם, אלא המאשימים.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת אונא - נ ת ק ב ל ה

הסתייגות למר גלס בשם שר האוצר

מ. אולמרט:
לא צריך להיות כתוב בסעיף זה, לא מנהל לא מינהלה ואף לא שותף, אלא אחראי במישרין על פעולות העבריינין.

מר גלס:
ישנו ראש תאגיד שאינו בבחינת מנהל. מדובר על כך שקבלו את הרשות להירשם בתור תאגידיים. המנהלים של תאגידיים אלה אינם נקראים לפי החוק מנהלים, אלא נאמנים.

היו"ר ב. אבניאל:
איננו מוכנים לתת יד לדברים רק מכיוון שזה המקובל. לאור הבירורים האלה תנסח את הצעתך לפי המקרים המזכירים אותם בסעיף, אבל שהם באמת האחראים.

אני מציע לכתוב: מנהל שותף, פקיד בפועל, פקיד אחראי לאותו שטח באותו גוף. נשאר ענין חובת ההוכחה לא על הנאשם, אלא המאשימים.

(הידועים נבעלה בשעה 2045)